

A jövő nemzedék munkálatai az állatvédelmi téren.

I. Tanítóképző intézetek.

Az O. Á. E. a jövő nemzedéket megakarja nyerni az állatvédelmi eszmének, ezért legelőször a leendő tanítókhöz és tanítónőkhöz fordult és azok számára összesen 100 frtnyi pályadíjat tűzött ki. A budapesti tanító- és tanítónő-képző intézetek 1892-ben felhivattak, hogy állatvédelmi cikket irjanak: az irgalomnak az érzését csepegtessék a gyermekek szívébe, jobb és nemesebb szívű embereket neveljenek. Pályáztak és díjakat nyertek: a VI. ker. állami polgári tanítónőképző intézettől:

Szabó Ilona és Török Berta,
az I. ker. állami polgári tanítóképző intézettől:

Kőcze István és Wirker István,
a II. ker. állami elemi tanítóképző intézettől:

Szekeres Margit és Stärk Jozefin,
a róm. kath. elemi tanítónőképző intézettől:

nem érkezett pályamunka,
a róm. kath. elemi tanítóképző intézettől:

Hunyadi Béla.

Kőcze István értekezése: «Az állatvédelem és a néptanító» az 1893. évkönyvben, *Szekeres Margit* «Egy igaz történet» című cikke; *Winter István* értekezése: »Munkára fel» és *Szabó Ilona* «Állataink védelme» az «Állatok öré»-ben jelentek meg. *Stärk Jozefin* elbeszélése az 1896. évi naptárban közzé lett téve. Most közzé tesszük *Török Berta* elbeszélését.

Egy este tanítványaim körében.

— Elbeszélés. —

Irta: TÖRÖK BERTA III. oszt. t.

Nevelőnő voltam C-ben. Egy estefelé három kis tanítványommal: Kálival, Lilivel és Irénnel annyira belemelegedtünk a «csapóka» játékba, hogy alig vettük észre, mikor a szobaleány vacsorázni hívott.

Az ebédlőbe siettünk. A vacsora az asztalon párolgott.